

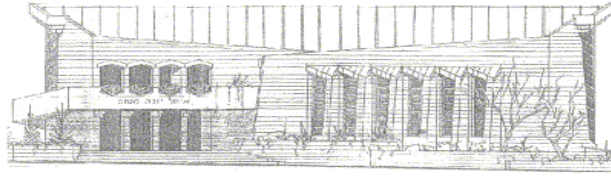
Ohel Yonah Menachem

Synagogue &
Community Center

Rabbi David Spektor

דוא"ל:

vaad@ohelyonah.com

אוהל יונה מנחם

בית כנסת
ומרכז קהילתי

הרב דוד ספקטור

אתר אינטרנט:

www.ohelyonah.com

דרשה מאת הרב דוד אברהם ספקטור לשבת פ' בא בנושא:

למען תספר באזני בנך

שבת שלום. סיפר לי הרב אורן דובדבני, רב ביה"כ נצח מנשה, שכאשר הוא כאחראי על הכשרות נמצא באנייה ועושה בליל שבת קידוש לקבוצה של יהודים, בא תמיד רב-החובל של האנייה, שהוא גוי לראות את הקידוש. ולמה? ממה הוא מתפעל? הלא הוא אינו מבין עברית. אלא רב-החובל מתפעל מזה שיושבים יחד סביב לשולחנות הורים וילדים ומדברים, משוחחים, מתפללים ושרים. זה דבר שכמעט כבר לא קיים בעולם המערבי. מתי הורים וילדים יושבים יחד לארוחה. זה נכנס וזה יוצא ואין קשר, בקושי יש קשר עין. אין שיחה. לעומת זה בעם ישראל המשפחה נמצאת במרכז. וכן עבודת ה' שלנו היא משפחתית. על שאלת פרעה מי נמי ההלכים? משיב משה: בנְעָרֵינוּ וּבְנִינֵינוּ נֵלֵךְ בְּבָנֵינוּ וּבְנִינֵנוּ. זה לא קביל אצל פרעה, זה לא נתפס אצלו. לא כן לכו נא הגברים ונעבדו את ה'. רק אחרי תשע מכות, אחרי מכת החושך במפגש האחרון בין פרעה למשה (י, כד) נופל לו האסימון ויש לו תובנה חדשה והיא שאכן ילדים זה שמחה ואפילו כשהם קצת מפריעים אין צורך לזרוק אותם ליאור אלא הם חלק מעבודת ה': וַיִּקְרָא פְּרָעָה אֶל מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר לְכוּ עִבְדוּ אֶת ה'... גַּם טַפְכֶּם יֵלֵךְ עִמָּכֶם. אותן מכות שנחתו על מצרים לא רק שינו את דעת פרעה והעם המצרי אלא גם דעתם של ישראל, כפי שכתוב בתחילת פרשת בא: וַיֹּאמֶר ה' אֶל מֹשֶׁה בֹּא אֶל פְּרָעָה כִּי אֲנִי הַכְּבַדְתִּי אֶת לְבֹ... לְמַעַן תִּסְפֹּר בְּאָזְנֵי בִנְךָ וְכוּן בְּנֵךְ אֶת אֲשֶׁר הִתְעַלְלָתִי בְּמִצְרַיִם. ישראל היו שקועים בחומר ובלבנים ועדיין לא היו מוכנים למעמד הנשגב של קבלת התורה בהר סיני, ולכן הכביד ה' את לב פרעה ועיכב את יציאת מצרים והרבה בנסים הגלויים שליוו את עשרת המכות ושקרב רבים מישראל מחדש לאמונה בה'. גם בדורנו, דור אתחלתא דגאולה ראינו נסים רבים במלחמות ישראל, שגרמו לרבים להרהר בתשובה. כך היה במלחמת ששת הימים, במלחמת יום הכיפורים ולאחרונה במלחמת עופרת יצוקה. יותר מ-4500 חיילים, רובם אינם דתיים, בקשו לקבל טלית קטן בצבע חקי. הטלית הקטן הפך להם לשכפ"ץ רוחני. בטיהור של בית אחד בעזה, היה רק טלית קטן אחד והחיילים עשו תור ורק מי שלבש את טלית הקטן נכנס לבית כדי לטהר אותו ממחבלים. אכן המצוה מגינה לשעה על מי שמקיים אותה. וכן מועילה התפילה מעומק הלב ורבים התפללו להצלחת חיילי ישראל. לפי זה קשה להבין למה הקב"ה מונע ממשה רבנו להתפלל בשעת מלחמה, כאשר המצרים רודפים אחרי ישראל וים סוף נמצא לפניו. וַיֹּאמֶר ה' אֶל מֹשֶׁה מֶה תִּצְעַק אֵלַי דִּבֶּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּסְעוּ. למה ה' גוער במשה ולא מאפשר לו להתפלל בעת צרה. מסביר הנצי"ב (העמק דבר שמות יד, טו), שאז לפני נס קריעת ים סוף התפילה לא היתה במקום, אבל בשאר המלחמות חשובה התפילה מאד: "זה כלל גדול במלחמה שמתנהגת בפעולת הטבע שברור שיהיו המה (עם ישראל) המנצחים, מכל מקום צריך תפילה כמו שהיה במלחמת עמלק, שעלה משה בהר... ועמד בתפילה וכן במלחמת מדין... משום שאע"ג שינצחו, ברור שגם כמה מנצחים יהרגו כפי דרך הטבע... משום כך נדרש לתפלה שתהא השגחה פרטית על כל אחד בפני עצמו לטובה שלא יארע שום נזק... אמנם כל זה רק בעת שהניצוח (הניצחון) הוא בדרך הטבע כמו מלחמת עמלק ומדין, מה שאין-כן אם הכל בדרך נס וגם הישועה ברורה (כמו בנס קריעת ים סוף), אין מקום תפילה!" לכן גוער ה' במשה: מֶה תִּצְעַק אֵלַי. מכל מקום מלחמת עופרת יצוקה דומה יותר למלחמת עמלק ומדין, למלחמה בדרך הטבע ולכן רבים מכל החוגים הרבו בתפילה וה' שמע את תפילותינו. תחזית צה"ל היתה ל-200 הרוגים מהצד הישראלי, אבל בפועל היו עשרה הרוגים שעלו בסערה שמימה. ובפרט התקבלו התפילות כאן בבית-שמש בכלל ובשכונת גבעת שרת בפרט וזכינו לנס גדול, אף שכולנו בגדר בעל הנס שאינו מכיר בנסו. וכך שהתפרסם השבוע באתר דבקה ש"מבדיקות של כוורות הטילים שנחשפו עם תחילת הפעולה הקרקעית של צה"ל וממפות של טיווח מטורות טילים שנמצאו במפקדות החמש עולה, כי החמש שאף להפגין את מרכז בית שמש, והשכונות גבעת המים, שכונת שרת, ורמת בית שמש, במספר טילים גדול יותר מזה שירה על אשדוד, או על באר שבע. הכוונה הייתה לגרום בעיר למספר גבוה של הרוגים ופצועים ישראלים. אולם הפצצות חיל האוויר והפעולה הקרקעית השמידו את רוב הטילים ומנעו פגיעה קשה בעיר. "אכן זכינו כאן בעיר לנס גדול והרבנות, המועצה הדתית והעירייה מתכננים לקיים בקרוב עצרת הודיה לה' להודות על כלל הניסים שהיו בעופרת יצוקה ובפרט על נס ההצלה של בית שמש. על החיוב להודות ולהלל לה' על כל הצלה מאויבי ישראל, אפילו על הצלה קטנה, כתב מו"ר הרב צבי יהודה הכהן קוק בפנקסו (אור לתיבת) בכ"ה ניסן תש"ח, כעשרה ימים לפני קום המדינה: "לעת ערב היתה החרדה הגדולה לידיעה על דבר התקפת המרצחים הגדולה על כפר עציון. אמרתי תהילים עד ספר חמישי, ואותו עם הלל שבו השארתי למחרת. למחרת בבוקר נודעה תשועת ה' של נסי גבורות ההצלה שם בהדיפת המרצחים והכנעתם. ואמרתי עם בני הישיבה אחרי מן מזמור ק"ז עד אחרי הלל ולעצמי ברכתי על ההלל על ישועת ההצלה לכל הישוב שם, אף-על-פי שעלתה בכמה קרבנות גבורנו קדושינו." ומה נאמר אנחנו בבית שמש שיש בו כתשעים אלף נפשות מישראל שניצלו. טוב להודות לה' ולומר לשמך עליון. ויתקיים בנו ובכל ישראל "ושמחנו בישועתך"!